

СЕКЦІЯ 5. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

УДК 159.9

DOI 10.32999/ksu2312-3206/2019-1-45

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДО ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОБОВ'ЯЗКІВ З ВИСОКОЮ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОЮ «ЦІНОЮ» ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ ПСИХОЛОГІВ: ТЕОРЕТИЧНА МОДЕЛЬ

Радько О.В., к. психол. н.,
старший викладач кафедри психології
Харківська державна академія культури

У статті розроблена теоретична модель психологічної готовності до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності фахівців психологів. Проведено теоретичний аналіз поняття готовності до професійної діяльності та психологічної готовності як одного з її складників. Виявлено структуру психологічної готовності до складної діяльності психолога. Розглянуто поняття психофізіологічної «ціни» діяльності.

Ключові слова: психолог, готовність до діяльності, психофізіологічна «ціна» діяльності, психологічна готовність до складної діяльності, структура психологічної готовності.

Радько О.В. ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ГОТОВНОСТЬ К ВЫПОЛНЕНИЮ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ОБЯЗАННОСТЕЙ С ВЫСОКОЙ ПСИХОФИЗИОЛОГИЧЕСКОЙ «ЦЕНОЙ» ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СПЕЦИАЛИСТОВ ПСИХОЛОГОВ: ТЕОРЕТИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ

В статье разработана теоретическая модель психологической готовности к выполнению профессиональных обязанностей с высокой психофизиологической «ценой» деятельности специалистов психологов. Проведен теоретический анализ понятия готовности к профессиональной деятельности и психологической готовности как ее составляющей. Выявлена структура психологической готовности к сложной деятельности психолога. Рассмотрено понятие психофизиологической «цены» деятельности.

Ключевые слова: психолог, готовность к деятельности, психофизиологическая «цена» деятельности, психологическая готовность к сложной деятельности, структура психологической готовности.

Radko O.V. PSYCHOLOGIST READINESS TO PERFORM PROFESSIONAL DUTIES WITH A HIGH PSYCHOPHYSIOLOGICAL "COST" OF THE PSYCHOLOGISTS: A THEORETICAL MODEL

The article presents a theoretical model of psychological readiness to perform professional duties with a high psychophysiological "cost" of the activities of psychologists. A theoretical analysis of the concept of readiness for professional activity and psychological readiness as one of its component has been carried out.

A psychologist is an expert in the field of psychology who studies the state of mind and the laws of the correction of people's behavior, using this knowledge to help solve personal problems, adapt to the outside world, and improve the psychological climate in families and groups. Despite the interesting profession of a psychologist, his personality is affected by negative factors that lead to fluctuations in the working capacity of a specialist, fatigue, and emotional burnout, the result of which is socio-psychological disadaptation. That is why the formation and diagnosis of readiness to perform professional duties with a high psycho-physiological "cost" of activity should be integral parts of the professional training of a psychologist.

It has been revealed that the majority of researchers under psychological readiness understand a certain mental state, which is characterized by the mobilization of the resources of a psychologist in the performance of professional duties with a high psycho-physiological "cost" of activity. There is a general psychological readiness for complex activities, which ensures a positive attitude of a specialist to professional activities, and situational readiness, which helps to perform current work tasks. The authors are unambiguous in that psychological readiness has a dynamic structure, which includes: intellectual, motivational, volitional, regulatory and typological components. Criteria for the onset of psychological readiness are: humanistic orientation on professional activities; deep understanding of the importance of professional tasks; understanding of the need for self-improvement; increasing the level of adaptability through emotional and volitional readiness, stress resistance.

In connection with the socio-political situation that has developed in our country, the development of methods for preparing, diagnosing and forecasting the future professional activity of qualified psychologists is a priority today.

Key words: psychologist, readiness for activity, psychophysiological "cost" of activity, psychological readiness for complex activity, structure of psychological readiness.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку суспільства професія психолога стає все популярнішою. Незважаючи на міфи про психологів, які є пережитками минулого тоталітарного устрою нашої держави, люди все частіше і частіше починають звертатися в складних та кризових ситуаціях до

фахівців. Тому держава потребує висококваліфікованих фахівців психологів, які будуть задовольняти потреби населення. На перше місце у вирішенні цього завдання виходить якість професійної освіти психолога.

Психологи затребувані в різноманітних сферах людського життя: в школах, в со-

ціальних службах, в комерційних організаціях, в правоохоронних органах, в сфері охорони здоров'я тощо. Різноманітність напрямів діяльності психолога варіативна, але не всі напрями мають на увазі великі душевні витрати і вкладення під час допомоги в складних та кризових ситуаціях людей. Однією з особливостей професії психолога є те, що фахівець проникає у внутрішній світ людини та намагається розібратися в ньому. Іноді в своїй професійній діяльності психолог бачить забагато людських страждань, наприклад під час роботи в хоспісах з термінальними хворими. Тому у фахівця-психолога, окрім загальної теоретичної та практичної підготовки, повинна бути сформована психологічна готовність до виконання обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності.

Саме тому проблема формування у фахівців психологів психологічної готовності до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності на цей час є актуальною та затребуваною.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вітчизняними дослідниками були виділені наступні компоненти, що сприяють підвищенню якості навчання фахівців психологів, а саме: особистісний розвиток (О. Бондаренко, Ю. Долинська, С. Максименко, Т. Титаренко); розвиток соціальної активності (О. Бондаренко, М. Гуліна, В. Сагарда); розвиток професійного мислення (Т. Гура, М. Кашапов, Ю. Корнілов, С. Максименко, О. Тихомиров, Н. Шевченко); формування професійної майстерності (В. Рибалка, І. Цушко); формування професійної Я-концепції (В. Католик, О. Ямницький); формування творчого потенціалу особистості (Ж. Вірна, О. Киричук, Н. Ничкало); розвиток професійної ідентичності (Т. Лигоміна, Н. Дятленко). Зазначені дослідження присвячені тільки окремим компонентам професійної підготовки фахівців психологів.

Натомість психологічна готовність до виконання обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності розглядається в працях таких дослідників, як В. Дружинін, О. Столяренко, О. Тимченко, Б. Смирнова, О. Долгополова, Е. Сагалаєва, О. Сляднева тощо. Психологічну готовність вони розуміють як один зі складників професійної підготовки фахівців.

Мета статті. За допомогою теоретико-методологічного аналізу проблеми психологічної готовності до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності розробити теоретичну модель психологічної готовності фахівців психологів до складних умов праці.

Виклад основного матеріалу. Професійна діяльність як одна з основних форм активності людини відіграє істотну роль в її життєдіяльності, соціальному та особистісному розвитку. Ніхто вже не ставить під сумнів той факт, що саме готовність до професійної діяльності є важливим складником становлення та розвитку професіоналізму особистості, а також визначає майбутню успішність фахівця в професії. Особливо це важливо для тих фахівців, діяльність яких відбувається в особливих, складних умовах, з високою психофізіологічною «ціною» діяльності.

Психолог – це фахівець в області психології, який займається вивченням душевного стану і законів корекції поведінки людини, використовуючи ці знання для надання допомоги у вирішенні особистісних проблем, адаптації до навколишнього світу, поліпшення психологічного клімату в сім'ях та колективах. Незважаючи на цікавість професії психолога, на особистість фахівця діють і негативні фактори, наприклад, висока емоційна напруга під час роботи в психіатричних лікарнях, службах довіри, в центрах реабілітації, тобто в місцях, де психолог працює з людьми, що перенесли психологічні травми, тяжкохворими або термінальними клієнтами, ВІЛ-інфікованими тощо [1].

Негативні фактори професійної діяльності психолога викликають коливання роботоспроможності фахівця, душевну втому, емоційне вигорання; складність в прийнятті світогляду клієнта і прагнення обов'язково дати корисну пораду; переживання проблем клієнта як своїх власних та інші небажані наслідки, які сприятимуть соціально-психологічній дезадаптації фахівця. Саме тому готовність до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності повинна бути невіддільним складником професійної підготовки психолога.

М. Д'яченко, Л. Кандибович виділяють завчасну, загальну, або тривалу, готовність та тимчасову, ситуативну. На їхню думку, перша складається зі знань, навичок та вмінь, мотивів діяльності, та на її основі виникає стан готовності до виконання тих або інших поточних завдань діяльності. Тимчасовий стан готовності – це актуалізація, пристосування всіх сил, створення психологічних можливостей для успішних дій у даний момент. Під ситуативною готовністю вони розуміють динамічний цілісний стан особистості, внутрішню налаштованість на певну поведінку, мобілізованість всіх сил на активні та доцільні дії.

Проте, незважаючи на розділ психологічної готовності на види, М. Д'яченко і

Л. Кандибович підкреслюють, що це цілісне утворення, що включає наступні компоненти: 1) мотиваційні (потреба в успішному виконанні поставлених завдань, інтерес до діяльності, прагнення до успіху та прагнення показати себе з кращої сторони); 2) пізнавальні (розуміння обов'язків та завдань, оцінку їх значущості, знання засобів досягання цілей); 3) емоційні (почуття відповідальності, впевненість в успіху, наснага); 4) вольові (управління собою та мобілізація сил, зосередження на завданні, відволікання від перешкод, подолання сумнівів) [4].

Схожу думку виражає В. Дружинін, розуміючи психологічну готовність як психічний стан, що характеризується мобілізацією ресурсів суб'єкта праці на оперативне або довгострокове виконання конкретної діяльності або трудового завдання. Згідно з позицією В. Дружиніна цей стан допомагає успішно виконувати свої обов'язки, правильно використовувати знання, досвід, особистісні якості, зберігати самоконтроль та перебудовувати діяльність за появи непередбачуваних перешкод. На його думку, до структури тривалої готовності входить: позитивне ставлення до своєї професійної діяльності; риси характеру, здібності, темперамент, мотивація адекватна вимогам діяльності; необхідні знання, навички, вміння; стійкі професійно важливі особливості сприйняття, уваги, мислення, емоційно-вольові процеси. Тимчасова готовність відображає особливості та вимоги майбутньої ситуації, де основними рисами є відносна стійкість, дієвість впливу на процес діяльності.

В. Дружинін, як і М. Д'яченко з Л. Кандибовичем, наполягає, що структура психологічної готовності до складних видів діяльності є динамічним утворенням та складається з таких особистісних характеристик: 1) мотиваційні – потреба успішно виконувати завдання, цікавість до діяльності; 2) пізнавальні – розуміння обов'язків, значущість кінцевих результатів діяльності; 3) емоційні – почуття професійної та соціальної відповідальності, впевненість в успіху; 4) вольові – управління собою та мобілізація сил, зосередженість на завданні [5].

Натомість О. Столяренко та О. Тимченко визначають психологічну готовність як один зі складників загальної готовності до дії, сформований психологічними факторами. Вони наполягають, що психологічна готовність людини складається з її власних особливостей, рівня підготовки, впевненості в тому, що її дії ефективні, тощо. До структури професійної готовності вони відносять: 1) володіння професійними навичками, знаннями та вміннями, забезпе-

чення їх якісного функціонування в умовах високої психологічної напруги; 2) професійний розвиток важливих для виконання завдань психологічних якостей; 3) сформованість вмінь та навичок, психологічних прийомів для застосування в процесі вирішення складних професійних завдань [6].

Б. Смірнов та О. Долгополова, досліджуючи загальну готовність до діяльності, доходять висновку, що психологічними передумовами психологічної готовності до виконання конкретної діяльності є її розуміння, усвідомлення відповідальності, бажання досягти успіху, визначення послідовності та способів виконання діяльності. Структуру психологічної готовності вони визначають як складну динамічну структуру, яка є сукупністю інтелектуальних, мотиваційних та вольових якостей особистості фахівця та їх співвідношення з зовнішніми умовами та майбутніми завданнями.

Під інтелектуальними якостями особистості, що входять до структури психологічної готовності, вони розуміють придбані для успішного виконання діяльності знання навички та вміння. Мотиваційний складник, за їх даними, формується через розуміння професійної діяльності, її значущість для суспільства та особистості, любов до професії, бажання домагатися високих результатів діяльності. Вольовий складник психологічної готовності – це насамперед рішучість та бажання здійснювати потрібну дію, стійкість перед важкими подіями зі збереженням таких характеристик, як відповідальність, самостійність, рішучість, цілеспрямованість, наполегливість, активність, ініціативність, віра у свої сили [7].

Цікавим з точки зору нашого дослідження є роботи О. Сляднева, який, крім інтелектуального, мотиваційного та вольового складника психологічної готовності, виділяє регулятивний та типологічний компоненти. Перший, регулятивний компонент, включає в себе вміння управляти своїми емоціями, знімати напругу та втому, вміння мобілізуватися на виконання професійних завдань, вміння формувати бажані (оптимальні) психічні стани та морально-психологічний клімат. До другого компоненту, типологічного, він відносить тип нервової системи, силу та рівновагу нервових процесів, адаптаційні здатності.

Також є автори, які в складі психологічної готовності до складної діяльності виділяють її рівні. Наприклад, у своїх роботах В. Моляко проводить класифікацію рівнів психологічної готовності. Він їх розділяє на три рівні: 1) високий, що характеризується самостійністю постановки та розв'язання нових завдань, адекватністю оцінки і самооцінки

професійно важливих якостей, здатністю до ефективного вирішення завдань в умовах дефіциту часу тощо; 2) середній – середнім рівнем наведених якостей; 3) низький рівень відмічається тоді, коли у фахівця наявні труднощі або невміння ставити та розв'язувати самостійно професійні завдання, наявна неадекватна оцінка і самооцінка професійно важливих якостей [4].

Підсумовуючи різні погляди на визначення та структуру феномену психологічної готовності до складної діяльності, зробимо висновки, що психологічна готовність – це психічний стан, який характеризується мобілізацією ресурсів фахівця психолога під час виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності. Розрізняють загальну (тривалу) та ситуативну (миттєву) готовність до виконання професійних обов'язків. Варто зауважити, що психологічна готовність до діяльності – це динамічна структура, до складу якої входять інтелектуальні, мотиваційні, вольові, регуляторні та типологічні якості особистості психолога, їх співвідношення з зовнішніми умовами.

Попри те, що існує багато поглядів на проблему готовності фахівців до виконання професійних завдань з високою психофізіологічною «ціною» діяльності, всі вони однакові щодо того, що всі ці структурні елементи професійної готовності необхідно формувати у фахівців та підтримувати на необхідному високому рівні. Недостатня готовність до професійної діяльності призводить до неадекватних реакцій, формування негативних психічних станів та невідповідності функціонування психічних процесів тим вимогам, що пред'являють робочі ситуації. Тому коли фахівець психолог стикається з великою кількістю людських страждань, він повинен мати психологічну готовність до виконання професійних завдань з високою психофізіологічною «ціною» діяльності на високому рівні.

О. Приймак стверджує, що результатом психологічної підготовки є психологічна готовність фахівців до реальної професійної діяльності у важких умовах, а основними критеріями цієї готовності є: 1) гуманістична установка на професійну діяльність; 2) глибоке усвідомлення важливості професійних завдань; 3) усвідомлення в необхідності самовдосконалення у фізичному, моральному та інших аспектах; 4) підвищення рівня адаптивності: готовність вольової сфери; загальну емоційну готовність; стресостійкість; емоційну стабільність до мінливих умов тощо [5].

Поряд з аналізом проблеми психологічної готовності до складної діяльності психолога стає завдання проаналізувати по-

няття психофізіологічна «ціна» діяльності. Тож переходимо до наступної проблеми нашої роботи.

Про психофізіологічну «ціну» діяльності в психології науковці згадують тоді, коли йдеться про визначення ефективності професійної діяльності. За даними С. Дружилова, саме психофізіологічна «ціна» діяльності та надійність праці служать критеріями ефективності сторони діяльності. За допомогою надійності характеризуються функціональні стани, що з точки зору здатності допомагають людині виконувати діяльність на заданому рівні точності, своєчасності та безвідмовності. Показники «ціни» діяльності дають оцінку функціональним станам як ступеню виснаження сил організму і в кінцевому підсумку впливу його на здоров'я фахівця.

С. Дружилов також зазначає, що розуміння психічних станів особистості характеризується через фізіологічний, психофізіологічний та психічний рівні, вони завжди є реакціями організму та психіки на зовнішній вплив. Фізіологічний рівень включає нейрофізіологічні характеристики, морфологічні і біохімічні зміни, зрушення фізіологічних функцій. Психофізіологічний рівень складають вегетативні реакції, а також зміни психомоторики і сенсорики. Психологічний рівень характеризується змінами психічних процесів [3].

Такі автори, як О. Тимченко та Н. Оніщенко, які займалися дослідженням ефективності професійної діяльності фахівців ризиконебезпечних професій, відмічали те, що кожна професійна діяльність має зворотну сторону – психофізіологічну «ціну», яку фахівець платить за високий рівень професійної успішності [6].

Психолог, який виконує професійні обов'язки в складних умовах діяльності, наприклад в закладах паліативної допомоги, весь час стикається з важкохворими пацієнтами, їх страждаючими родичами та з персоналом, який постійно навантажений чужим горем.

Жодна людина не є готовою до будь-якої хвороби, а особливо до невиліковної. Тому термінальна хвороба, тяжкий діагноз мають сильний вплив на психіку людини. Стрес, негативні емоції, нерозуміння, неспокій, тривога, страх, розгубленість, паніка тощо – саме з цим стикається весь час фахівець психолог. Основним інструментом праці психолога є спілкування, а основним продуктом таких комунікацій – вислуховування та відкрите обговорення будь-яких психологічних проблем, що виникають протягом надання допомоги пацієнту.

Саме такі фактори, як емоційна напруга та велика кількість людських страждань,

виступають, на нашу думку, основними стрес-чинниками, що негативно впливають на особистість психолога і вимагають «розплачуватися» за це високою психофізіологічною «ціною» діяльності. Вона насамперед виявляється у поганому самопочутті, фізичному та емоційному виснаженні психолога, що може надалі спричинити професійну деформацію фахівця. Тому ще під час професійної підготовки у ВНЗ психологам потрібно формувати психологічну готовність до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності, оскільки це дозволить фахівцю знаходити ресурси для подолання негативного стресового впливу на його особистість [2].

Як зазначає Н. Водоп'янова, є три групи основних наукових підходів до розуміння стресу.

Перший підхід трактує стрес як відповідну реакцію на неспокійне та шкідливе оточення, що виявляється в станах нервово-психічної напруженості, негативних емоційних переживаннях, захисних реакціях, станах дезадаптації та патології. Концепція загального адаптаційного синдрому Г. Сельє є найбільш відомою в даному підході. Для розуміння механізмів управління психологічним стресом він пропонує три основних положення: 1) фізіологічна реакція на стрес не залежить від природи стресора; 2) існує три стадії стресу: тривоги, мобілізації та виснаження; 3) якщо захисна реакція тривала і виснажує ресурси фізіологічних механізмів, то вона переходить в стан хвороб адаптації і далі – у летальний результат. Цікавим з боку нашої роботи є визначення стресових станів, що перешкоджають або сприяють підтриманню успішної професійної діяльності психолога, його здоров'я, а це насамперед є профілактикою професійної деформації фахівця.

Другий підхід до розуміння стресу описує і трактує його як характеристику зовнішнього середовища з точки зору стимулів, що турбують та руйнують (стрес-чинників). Стрес розуміється як ряд причин, а не ряд симптомів. Подальшим розвитком цього напрямку є вивчення не окремих стрес-чинників, а їх сукупності, що визначають типові стресові ситуації.

У третьому підході центральна роль відводиться взаємодії людини та оточуючої середовища, що характеризує реакцію-відповідь на відсутність відповідності між можливостями особистості та вимогами з боку середовища. В рамках цього підходу стрес розглядається як результат попередніх факторів і їх наслідків. Найбільш відомою концепцією цього напрямку є трансактна модель стресу Кокса і Маккея, які описали стрес виходячи

з того, що він є індивідуально сприйнятним феноменом, опосередкованим психологічними особливостями особистості [3].

Проблема успішного протистояння стресу активно розробляється одним із сучасних підходів, а саме в рамках ресурсного підходу. Л. Кузнецова наполягає, що основу ресурсного складника психологічної готовності фахівця до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності складає адаптаційний потенціал особистості. Ресурсний підхід припускає, що саме ресурси особистості фахівця можуть сприяти зменшенню негативних наслідків від взаємодії зі стресорами.

Висновки. Проведене теоретичне дослідження психологічної готовності до виконання професійних обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності дозволило виокремити сутність та структуру цього поняття, зробити теоретичну модель психологічної готовності до складної діяльності фахівця психолога.

Було виявлено, що під психологічною готовністю розуміється стан, що характеризується мобілізацією ресурсів суб'єкта праці на виконання конкретної діяльності. Це насамперед динамічний стан, в якому виділяють два види психологічної готовності: тривалу, що забезпечує позитивне ставлення до своєї професійної діяльності, та тимчасову, яка дає змогу виконувати майбутню діяльну ситуацію. Психологічна готовність реалізується на трьох рівнях: високому, середньому та низькому.

Структура психологічної готовності фахівця психолога до виконання обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності містить наступні компоненти: 1) мотиваційний, який включає в себе професійні установки, інтереси, прагнення допомагати людям, що формує позитивне ставлення психолога до своєї професії, бажання вдосконалювати свою підготовку, розвиватися в професії; 2) інтелектуальний – придбані в процесі навчання знання, вміння та навички роботи психолога, а також розуміння обов'язків, значущість кінцевих результатів їх діяльності; 3) вольовий – це насамперед рішучість та бажання здійснювати потрібну дію, стійкість перед важкими подіями; 4) регуляторний – вміння управляти своїми емоціями, знімати напругу та втому, вміння мобілізуватися на виконання професійних завдань; 5) типологічний – це тип нервової системи, сила та рівновага нервових процесів, адаптаційні здатності.

На сучасному етапі розвитку суспільства шляхи збереження, підвищення та відновлення ефективної та безпечної діяльності фахівців різних профілів діяльності завжди

є пріоритетними та перспективними. Особливого розгляду потребує професія психолога, тому подальші дослідження формування психологічної готовності психолога до виконання обов'язків з високою психофізіологічною «ціною» діяльності ми вважаємо пріоритетними.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Андришин Л.-О.А. Особенности работы психолога в учреждениях паллиативной помощи. *International journal rehabilitation and palliative medicine*. 2015. № 2(2). P. 39–42.
2. Введенская Е.С. Паллиативная помощь: быть рядом с больным до конца. Нижний Новгород : НГМА, 2011. 354 с.

3. Водопьянова Н.Е. Психодиагностика стресса. Санкт-Петербург : Питер, 2009. 339 с.
4. Дружилов С.А., Олещенко А.М. Психические состояния человека в труде: теоретический анализ взаимосвязей в системе «свойства личности – состояния – процессы». *Психологические исследования*. 2014. Т. 7. № 34. С. 10.
5. Дружинин В.Н. Психология : учебник для гуманитарных вузов. Санкт-Петербург : Питер, 2001. 656 с.
6. Онщенко Н.В. Організаційно-правові та індивідуально-психологічні умови ефективності професійної діяльності працівників слідчих підрозділів МВС України : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.06. Харків, 2006. 170 с.
7. Смирнов Б.А., Долгополова Е.В. Психология деятельности в экстремальных ситуациях. Харьков : Гуманитарный центр, 2007. 292 с.

УДК 005.73

DOI 10.32999/ksu2312-3206/2019-1-46

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ ТОЛЕРАНТНОСТІ ДО НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У КЕРІВНИКІВ БАНКІВСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Сняданко І.І., д. психол. н.,
доцент кафедри теоретичної та практичної психології
Національний університет «Львівська політехніка»

Калин Р.Ю., аспірант
кафедри теоретичної та практичної психології
Національний університет «Львівська політехніка»

У статті представлено результати теоретичного дослідження управлінської діяльності керівників банківських організацій. Здійснено аналіз особливостей управління банківською організацією. Розкрито такі поняття, як: толерантність, професійна толерантність, толерантність до невизначеності в управлінській діяльності. Здійснено аналіз досліджень ролі толерантності до невизначеності в професійній діяльності керівників банківських організацій.

Ключові слова: толерантність, толерантність до невизначеності, професійна толерантність, банківська організація, керівник.

Сняданко И.И., Калинин Р.Ю. ИССЛЕДОВАНИЕ РОЛИ ТОЛЕРАНТНОСТИ К НЕОПРЕДЕЛЕННОСТИ У РУКОВОДИТЕЛЕЙ БАНКОВСКИХ ОРГАНИЗАЦИЙ

В статье представлены результаты теоретического исследования управленческой деятельности руководителей банковских организаций. Сделан анализ особенностей управления банковской организацией. Раскрыты такие понятия, как: толерантность, профессиональная толерантность, толерантность к неопределенности в управленческой деятельности. Проведен анализ исследований роли толерантности к неопределенности в профессиональной деятельности руководителей банковских организаций.

Ключевые слова: толерантность, толерантность к неопределенности, профессиональная толерантность, банковская организация, руководитель.

Sniadanko I.I., Kalyn R.Yu. THE RESEARCH OF THE ROLE OF TOLERANCE TO UNCERTAINTY IN MANAGERS OF BANKING INSTITUTIONS

This article presents the theoretical study results of managerial activities of managers in banking institutions. The analysis of banking institutions' managerial specifics was conducted. The following notions are explained: tolerance, professional tolerance, tolerance to uncertainty in managerial activity. The research analysis of a role of tolerance to uncertainty in professional activity of banking institution managers was done.

The aim of the article is to study the role of tolerance to uncertainty in managers of banking institutions. Due to the research aim, the following objectives were outlined: to conduct the analysis of the specifics of managerial activity of banking institutions; to conduct a research on professional tolerance to uncertainty notion in managers' professional activity of banking institutions; validate the role of tolerance to uncertainty in professional activity of managers of banking institutions.